

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

excitemus, quoniam omnes in corruptione sumus, Sir. 8. v. 6.

Qui igitur ad aliorum errata notanda proclivis est, is meminerit, quanta vitiorum colluvies ad januam suam verferetur, apprimè studens, quomodo eam removeat, & faciliè navis aliorum condonaturus est. Deindè pœnam recordetur, quæ certissimè ejusmodi malevolos insequetur, ut & ipsi tandem judicium sine misericordia subituri, abominatio omni carni futuri sint, Esa. 66. v. ult.

- - Absentem qui rødit amicum,
Qui non defendit alio culpante, solutos
Qui captat risus hominum, famamque
dicacis,

Fingere qui non visa potest, commissa
tacere

Qui nequit; hic niger est, hunc tu Romano
caveto.

Hic Ethnicus minimè probavit iniquos hosce judices, quanto minus Deus probabit? Quin potius occinet illis Davidis illud: Cur recitas statuta mea, & assumis testamentum meum per os tuum? Psal. 50. v. 16.

Hæc memineritis Vos mei! prohibentes linguam vestrã à malo, & labia vestra, ne loquantur dolum, Psal. 34. v. 14. Psal. 15. v. 13.

De Secundo.

Sequitur Medela, quæ fuit
1. Ex affectus paterni consideratione: hinc Christus: Estote misericordes, sicut & Pater vester misericors est.

Principes atque Magnates pro insigni gloriã sibi ducunt, si illustri loco nati, ma-

jores nobiles à quarta usque generatione accessere possint. Sed nihili æstimandum est, respectu nobilitatis, quã Christus fideles suos insignivit, quod cum ipso eundem Deum & Patrem habeamus, hinc ait: Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, ad Deum meum, & Deum vestrum, Joh. 20. v. 18.

Confidite, vos mei! in omnibus calamitatibus. Si Deus Pater noster, benè nobis erit, nos enim liberi ejus sumus. Quis est ex vobis homo, quem si petierit filius suus panem, nunquid lapidem porriget ei? Matth. 7. v. 9.

Si Deus Pater, nosque filii ejus, Christus frater noster est, hinc compellare possumus eum: Fratrem ne desere frater! hoc si fecerimus, exaudiet nos, futurus nobiscum in tribulatione: eripiet nos & glorificabit nos, Psal. 191. v. 15. 16. Propterea enim non Angelos, sed semen Abrahamæ apprehendit, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex ad Deum, & ut repropitiaret delicta populi. In eo, enim, in quo passus est ipse & tentatus, potens est eis, qui tentantur, auxiliari, Hebr. 2. v. 16.

Si Deus Pater & nos filii ejus, hæredes quoque ejus sumus, ut Paulus colligit, Rom. 8. v. 17. Utique hæredes ejus, quos præclara hæreditas manet, nempe vita æterna, quam Deus daturus est his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo, Tob. 2. v. 12.

Margareta, Daniæ, Sveciæ, Norvegiæque Regina, adoptavit Ericum, Ducem Pomeraniæ: hæc magna gratia fuit, Sic enim hic Dux tria accepit Regna, Sed nos hæreditas multò amplior manet, ratione spiritualis adoptionis, quam Christus nobis

bis

bis apud Patrem suum peperit, nempe non coronas tres transitorias, ut Ericus: sed coronas tres nunquam desituras, coronam vitæ, Apoc. 2. v. 10. coronam justitiæ, 2. Tim. 4. v. 8. coronam gloriæ, 1. Petr. 5. v. 4. Reges quippe futuri sumus coram Deo Patre & Filio ejus Jesu Christo, in æternum, Apoc. 1. v. 6.

II. *Ex superabundanti mensuratione.* Eadem quippe mensura, ait Servator, quæ mensi fueritis, remetientur vobis alii. Est hoc jus talionis quod Deus optimè moderari novit. Nos homunciones facilè in excessu delinquimus, ratione vindictæ privatæ, quæ multis adeò arridet, ut mortem non refugiant, modo vindictam in hostem exercere queant. Sed nefas hoc est. Non vosmetipsos vindicantes, carissimi, sed date locum iræ. Scriptum est enim: Mihi vindicta, & ego retribuam, dicit Dominus, Rom. 12. v. 18. quod fiet die novissimo, quando Dominus retribuet retributionem unicuique in caput ipsorum, Sir. 17. v. 19. 2. Thess. 1. v. 6.

Recordemini hoc, si crux vos infestet, Dominus omnia disposuit, in mensurâ & numero & pondere, Sap. 11. v. 21. Quæcunque igitur obvenerint tibi, sive bona sive mala, boni consule, & memento Deum tibi ad mensurasse, hinc neque plus neque minus obtingere tibi potest, quàm Deus ordinavit tibi, siquidem neque capillus capitis petire potest, Matth. 10. v. 30.

Quandocunque igitur in prosperis mensuram plenam infundit tibi Deus, gratias ei age, inquit: Calicem salutis accipiam, & de nomine Domini prædicabo, Psal. 116. v. 13. sin verò in adversis mensura lacrymarum & mœroris tibi infunditur,

animam tuam impatientia custodi, cum Jobo inquit: Si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus, Job. 2. v. 10. Eccl. 7. v. 15.

Hoc si feceris, Deus suo tempore lucris & lacrymarum mensuram auferet, tibi que mensuram bonam, & confectam & coagitatam, & superfluentem gaudii cœlestes dabit in sinum tuum. Nam momentanea levitas tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternum gloriæ pondus operatur in nobis, 2. Corinth. 4. v. 17.

III. *Ex beneficentia compensatione.* Non enim fallit verbum Christi: Date & dabitur vobis. Si multum igitur tibi fuerit, abundanter tribue; si exiguum, etiam exiguum libenter impertiri stude, Tob. 4. v. 9. Non certè pœnitebit te, hilarem enim datorem diligit Deus, 2. Cor. 9. v. 7.

Vidua Sareptana ministravit Eliæ cibum: & hydria farinæ non defecit, nec lecythus olei minuta est, quamdiu annoræ caritas duravit, 1. Reg. 17. v. 9.

Id quod & Sunamitis experta: quia enim erga Eliæum benefica erat, ut quoties transiret, diverteretur ad eam, & comederet panem: quin & cœnaculum parvum faceret ei, poneretque ei in eo lectulum, & mensam & sellam, & candelabrum: Deus beneficentiam hanc filioso compensavit, quem mortuum Eliæus resuscitavit, 2. Reg. 4. v. 8 seqq.

Jobus buccellam suam non solus comedit, sed comedit ex eâ pupillus. Job. 31. v. 17. & copiosè benedixit ei Dominus, & licet felicitas ejus aliquantisper interrumpetur: tamen fide ejus probatâ, omnia duplò recepit Job. 42. v. 12.

Cornelius Centurio fecit eleemosynas multas plebi, propterea non modò quoad corpus & facultates terrenas, sed animam quoque, largiter benedictus fuit, Actor. 10. v. 1.

Hæc exempla hodiè tenus veri Christiani imitentur, & largiter liberalitatem seminant, instar agricolæ, qui semen suum plenâ manu & cum cantu disseminat, non dubitantes, quin copiosam aliquando messem sint recepturi. Qui enim seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet: qui verò parcè seminat, parcè & metet, 2. Cor. 9. v. 6.

Quodsi igitur parcè metere non vultis, parcè neque seminare vos oportet, sed liberaliter de substantia vestra erogetis, nec de terrenis modò sed & cœlestibus bonis idem retribuetur vobis. Pro pane enim quem pauperibus communicastis, manducabitis panem in Regno Dei, Luc. 14. v. 15. inuenientes cum Christo vitam & abundantiam, Joh. 10. v. 11.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, quarum

1. *Misericordiam exerce.* Idèd Christus in ipso Evangelii exordio ait: Estote misericordes, sicut & Pater vester misericors est. Hæc verba mandatoria sunt, in quibus Christus nobis ob oculos ponit, primò, *Natura nostra perversitatem*, quæ adèd depravata est, ut nos ipsos saltem respiciamus, nihil patientes super contritione Joseph, Amos 6. v. 6. propterea dicitur: *vide de*, ut indicetur, naturâ tales non esse, ideoque opus esse, ut misericordiam in se-

quamur, instar venatoris, tamdiu feram investigantis, dum in rete suam pertrahat. Deindè ostendit quoque nobis *Continuationis necessitatem*, ut bonum facientes non defatigemur, tempore enim suo metemus non delassati, Gal. 6. v. 9. Tertio *debitam conformitatem*. Probi filii libenter vestigiis parentum insistent, & apprimè cavent, ne degenerent, ut junior Tobias, cui propterea Gabel hoc elogium accinit: Benedicat te Deus Israel, quia filius es optimi viri, & iusti, & timentis Deum & c. Tob. 9. v. 9.

Quodsi igitur filii Dei esse cupimus, & nos misericordiæ studeamus, sicut Pater noster in cœlo misericors est: secus spurii sumus, Hebr. 12. v. 19. quos aliquando iudicium sine misericordiâ expectabit, Jac. 2. v. 13.

Potuisse nobis Servator alia exempla, quæ affatim in Scripturâ exstant nobis commendare, imprimis illud Jobi, c. 31. v. 18. c. 29. v. 16. Verùm ab omnibus creaturis abducit nos, unicè ad exemplum Patris cœlestis nos relegans, qui aliàs Pater misericordiarum dicitur, 2. Cor. 1. v. 3. cujus miserationes diluculo novæ, Thren. 3. v. 23. & usque in æternum super timentes eum, Psal. 103. v. 17.

Sicut igitur Deus misericordiam suam exercet

1. *Universaliter*, juxta illud Psal. 145. v. 15. ita & nos bonum facientes, non defatigemur, Gal. 6. v. 10. Caritas enim benigna est semper, 1. Cor. 13. v. 4. Hinc Servator, Matth. 5. v. 43. Hæc vera misericordiæ proprietas est, ut non respiciat personam proximi sed Dei mandatum: si proximus indignus videtur cui

datur,